

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 90-R din 14 decembrie 2012 și a deciziei de regularizare nr. 578 din 17 decembrie 2012.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug”, menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La data de 24 decembrie 2012, SRL „Dina Cociug” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, intervenient accesoriu FPC „Valah” cu privire la anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 90-R din 14 decembrie 2012 și a deciziei de regularizare nr. 578 din 17 decembrie 2012.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza ordinelor Serviciului Vamal nr. 168-0 din 13 iunie 2011 și nr. 169-0 din 13 iunie 2011, inspectorul principal Natalia Tcacenco a efectuat controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

Explică că în urma reverificării declarațiilor vamale în detaliu nr. 3019118985 din 03 noiembrie 2010, nr. 301917150 din 27 aprilie 2011, nr. 3027117878 din 16 mai 2011, nr. 3029127840 din 11 decembrie 2010, nr. 3029128536 din 21 decembrie 2010, nr. 302913805 din 25 februarie 2011 și nr. 302917269 din 06 aprilie 2011 cu privire la mărfurile importate de către SRL „Dina Cociug” și a examinării actelor de însoțire, aferente tranzacțiilor de import, inspectorul a stabilit clasificarea tarifară eronată la părți de mobilier din metal „Gokcelik” cu valoare totală în vamă de 607520,88 lei, declarat la poziția tarifară 94039010 „Părți de mobilier din metal” cu taxa vamală 0 %, după care, analizând caracteristicile tehnice a mărfurilor, a constatat că în conformitate cu

Sistemul Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, potrivit Nomenclatorului mărfurilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului, nr. 1525 din 29 decembrie 2007, precum și în corespundere cu Regulile principale de interpretare a Nomenclatorului Mărfurilor al Republicii Moldova, marfa importată urma să fie clasificată la poziția tarifară 940320800 „Mobilier din metal” cu taxa vamală 10 %.

Menționează că în urma iregularităților constatate, au fost recalculat și încasate drepturi de import și penalități pe declarațiile vamale menționate în sumă de 90879,40 lei, TVA-60752,08 lei, TVA -12150,43 lei și penalitatea 17976,89 lei, indicându-se că cuantumul drepturilor de import a fost stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul apariției datoriilor, după acest termen datorând și majorări de întârziere.

Evidențiază că în rezultatul acestei reverificări, Biroul Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 90-R din 14 decembrie 2012, în baza căruia a fost emisă decizia de regularizare nr. 578 din 17 decembrie 2012, prin care a fost dispusă încasarea sumei sus indicate.

Consideră că procesul-verbal și decizia sunt ilegale invocând în acest sens că declarațiile vamale nominalizate au fost întocmite în baza actelor de însoțire a mărfii contractul de vânzare-cumpărare, invoisuri, scrisori de trăsură internațională CMR, certificate de origine, declarația vamală a țării de export, astfel codul mărfii 94039010 fiind stabilit de producător în actele de însoțire a mărfii expediate și confirmate de declarația de export, aceste acte fiind prevăzute de ordinul Serviciului Vamal, nr. 276-0 din 24 octombrie 2002 cu privire la perfectarea actelor vamale la vămuirea mărfurilor provenite din tranzacții economice externe, care sunt obligatorii pentru brokerul vamal în scopul perfectării declarației vamale.

Susține că la data întocmirii declarațiilor vamale nominalizate, Biroul Vamal Chișinău a efectuat controlul documentar al mărfii și controlul fizic și nu a depistat nicio neconcordanță, iar apoi a validat declarația vamală, acordând liberul de vamă și punând marfa în libera circulație, ceea ce permite agentului economic să dispună de marfa după cum dorește, aceasta nemaifiind sub supraveghere vamală.

Indică că validarea declarației vamale are loc numai în cazul în care nu au fost constatate nereguli la declararea mărfurilor.

Subliniază că organul vamal nu a solicitat documente și informații suplimentare pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor referitoare la ea, primind declarațiile vamale menționate cu clasificare tarifară la poziția tarifară 94039010 - „Părți de mobilier din metal”.

La fel, susține că organul vamal a efectuat controlul post vămuire și a modificat desinestătător codul tarifar, fără prezentarea unui temei juridic și fără verificarea autenticității actelor de însoțire a mărfii, ignorând totalmente actele organului vamal exportator. Biroul Vamal Chișinău, cât și inspectorul vamal nu este abilitat cu dreptul de a determina codul mărfii, clasificarea mărfurilor fiind efectuată de către declarant.

Mai indică că depistând divergențe între declarant și organul vamal, Biroul Vamal Chișinău nu a antrenat niciun specialist și nici nu a solicitat efectuarea unei expertize, iar conform facturilor fiscale, SRL „Dina Cociug” a realizat marfa importată ca părți din metal - rafturi.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 166, 167 CPC art. 16, 21-31 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulă a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 90-r din 14 decembrie 2012, declararea nulă a deciziei de regularizare nr. 570 din 17 decembrie 2012 emise de Biroul Vamal Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Dina Cociug”, menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 octombrie 2016, SRL „Dina Cociug” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel a neglijat prevederile art. 181/1 alin. (3) Cod Vamal potrivit căreia dacă, după reverificarea declarației sau după controlul ulterior, rezultă că dispozițiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile informații obținute.

Indică că la etapa vămuirii SRL „Dina Cociug” a prezentat toate documentele prevăzute de lege, prin urmare, organul vamal era în drept să revină cu o decizie de regularizare, doar în situația în care s-ar fi constatat că agentul economic a prezentat documente frauduloase, ori în cadrul reverificării au fost obținute documente noi cu privire la marfa declarată, în baza cărora poate fi stabilită altă poziție tarifară, însă asemenea circumstanțe nu au fost stabilite. La fel, procesul-verbal de reverificare nu conține date precum că, au fost analizate sau dobândite documente noi care au fost analizate sau informațiile pe baza cărora s-a efectuat importul nu au fost exacte și complete.

Organul vamal a efectuat control post vămuire și a modificat de sine stătător codul tarifar, fără temei juridic și faptic, ignorând în totalitate prevederile legale.

Explică că declarațiile vamale nr. 3019118985 din 03 noiembrie 2010 nr. 301917150 din 27 aprilie 2011, nr. 3027117878 din 16 mai 2011 nr. 3029127480 din 11 decembrie 2010 nr. 3029128536 din 21 decembrie 2010 nr. 302913805 din 25 februarie 2011 nr. 302917269 din 06 aprilie 2011 cu privire la mărfurile importate de către SRL „Dina-Cociug” au fost întocmite în baza actelor de însoțire a mărfii, contractul de vânzare-cumpărare, invoisuri, scrisori de trăsură internațională CMR, certificatele de origine, declarația vamală a țării de export.

Astfel, codul mărfii a fost stabilit de producător în actele de însoțire a mărfii expediate și confirmate de declarația de export și anume 94039010 acte care sunt prevăzute de ordinul Serviciului vamal cu privire la perfectarea actelor vamale la vămuirea mărfurilor provenite din tranzacțiile economice externe și sunt obligatorii pentru brokerul vamal în scopul perfectării declarației vamale.

Remarcă că la data întocmirii declarațiilor Vamale cu privire la mărfurile importate de către SRL „Dina-Cociug”, Biroul Vamal Chișinău a efectuat controlul

documentar al mărfii și controlul fizic și nu a depistat nicio neconcordanță, iar apoi a validat declarațiile vamale, acordând liberul de vamă și punând marfa în libera circulație.

Susține că documentele solicitate de către Biroul Vamal au fost prezentate de către SRL „Dina-Cociug” și organul vamal a primit declarațiile sus menționate cu clasificare tarifară la poziția de părți din mobilier din metal-94039010, alte documente nu au fost solicitate.

Precizează că conform art. 141 Cod vamal, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant.

Indică că în caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatorul mărfurilor.

Reiterează că în conformitate cu facturile fiscale care sunt anexate la materialele dosarului, SRL „Dina Cociug” a realizat marfa importată pe teritoriul Republicii Moldova ca părți din metal - rafturi. Adică această marfa prezintă în sine un constructor, care permite flexibilitate pentru a schimba construcția pentru nevoile curente, în cazul dat Biroul Vamal nu a luat în considerație faptul că marfa dată poate fi prezentată în formă de construcție și părți din construcție.

Menționează că în timpul controlului ulterior, organul vamal era în drept să revină cu o decizie de regularizare, doar în situația în care se constată că agentul economic a prezentat documente frauduloase ori în timpul reverificării au fost obținute documente noi cu privire la marfa declarată, în baza cărora poate fi stabilită altă poziție tarifară precizează că în lor aceste circumstanțe lipsesc.

Consideră neveridică opinia instanței de apel precum că este irelevant faptul că prin ordonanța din 17 martie 2013 s-a dispus scoaterea SRL „Dina Cociug” de sub urmărire penală și clasarea procesului penal având în vedere că actele administrative contestate au fost remise organului de urmărire penală pentru a verifica dacă în acțiunile reclamantului nu sunt indicii infracțiunii prevăzute de art. 249 Cod Penal „eschivarea de la achitarea plăților vamale” a fost pornită o urmărire penală pe acest caz.

Notează că prin ordonanța Procuraturii Generale s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a SRL „Dina-Cociug”, cu clasarea procesului penal pe faptul eschivării de la achitarea plăților vamale a SRL „Dina-Cociug”.

Mai mult de atât, în cadrul urmăririi penale procurorul a constatat că mărfurile declarate controlului vamal la poziția tarifară 94039010 nu erau părți componente a mobilierului declarat la codul tarifar 94032080 ci erau predestinate pentru a fi comercializate ca piese de schimb pentru mobilierul comercializat anterior diferitor clienți a întreprinderii SRL „Dina-Cociug”, iar potrivit declarațiilor martorilor - colaboratori a autorității vamale documentele prezentate de către brokerul vamal au fost validate în condițiile corespunderii codului tarifar aplicat.

Așadar, subsemnatul desprinde faptul că mărfurile indicate, presupuse a fi introduse cu eschivarea de la plata taxelor vamale, au fost declarate de către brokerul vamal și nu de către SRL „Dina-Cociug”, verificate și acceptate de către autoritatea vamală.

Evidențiază că mărfurile plasate la codul tarifar 94039010 au fost supuse procedurilor vamale corect, confirmând alegațiile enunțate prin anexarea la materialele cauzei copiile autentificate a facturilor ce demonstrează faptul că mărfurile vămuite conform codului tarifar 94039010 au fost realizate ca părți din mobilier.

Mai explică că șeful departamentului vânzări a întreprinderii „Linella” SRL, Barbăroș Nadejda a declarat că pe parcursul colaborării cu întreprinderea „Dina Cociug” SRL s-au întâmplat cazuri când aceștia le-au livrat rafturi ce nu aveau toate părțile componente și în astfel de cazuri au comandat suplimentar părțile ce lipseau.

Astfel, consideră că hotărârea Curții de Apel Chișinău se întemeiază pe aplicarea eronată a normelor de drept material în baza concluziilor ce decurg din aprecierea greșită a dovezilor administrate, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 11 august 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 102 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dina-Cociug” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu